

Livsfarlige ”træer”

Islam er ikke kun en religion. Det er også et samfundssystem, en livsstil, en måde at tænke på og en personlighedsstruktur. Det er en struktur der omhyggeligt er bygget op og indprintet hver enkelt muslim i forældrenes opdragelse, i koran- og friskolerne og af de religiøse ledere – imamerne. Det isolerede religiøse netværk, Parabol-TV og internettet styrker den struktur. Det gør islam til ikke bare en religiøs arv, men i høj grad også til en næsten ubrydelig social arv.

Abu Mohamed al-Adani der er talsmand for Islamisk Stat har for nylig meddelt, at selvom IS mister sit fodfæste i Syrien, mister Raqqa og Mosul i Irak eller mister nok så mange ledere som al-Baghdadi, så betyder det ikke noget. For som han siger, så kan Vesten / den amerikanske ledede koalition kun vinde på en eneste måde, og det er ved at tage koranen ud af muslimernes hjerte. (Kilde : Robert Spencers Jihad Watch d. 23/5 2016)

Selvom man skal holde sig for øje, at hans rolle er at demoralisere og tage modet fra modstanderen, så er jeg alvorligt bange for, at al-Adani har mere ret, end vi har lyst til at tænke på.

Metaforisk opstillet, så kan man tænke tilbage på de problemer amerikanerne havde i Vietnam. Krigen blev en guerilla-krig hvor terrænet blev den største modstander. De mange træer tog pippet fra amerikanerne, som prøvede at løse problemet med Agent Orange. I overensstemmelse med det som al-Adani siger, så er også denne krig som koalitionsstyrkerne nu udkæmper en guerilla-krig, men denne krigs træer er engrammer – tankespor.

Der udkæmpes en geografisk territorial krig der militærstrategisk set foregår på gammeldags maner udenfor, mens den virkelige fjende ligger indlejret i hver enkelt gode muslims hoved indenfor – eller som al-Adani udtrykker det i hjertet. Den slags guerilla-krig er Vesten meget dårligt rustet til at vinde, og hidtil har denne krigs vigtigste soldater - pædagogerne, lærererne, psykologerne, socialarbejderne, lægerne m.fl arbejdet kontraproduktivt. De har givet ”træerne” lov til at vokse i fred, og ofte også styrket dem.

Alt imens der bombes i Syrien og Irak, så vokser antallet af mennesker med en urokkelig fjendtlig muslimsk personlighedsstruktur omkring ørerne på os - eksponentielt – og vi betaler selv for det. Vi understøtter det og tilfører så at sige ”træerne” substral. Ifølge Danmarks Statistiks seneste befolkningsprognose fra d. 10 maj 2016, så vil det samlede befolkningstal fra den 1. januar i år og frem til 2020 stige med 158.559 personer. Heraf vil kun 9,3 procent være etnisk danske, 21,3 procent vil være efterkommere af vestlige indvandrere, mens 69,4 procent vil udgøres af ikke-vestlige indvandrere – fortrinsvist muslimer.

Det er tal som Poul Erik Andersen i DKA d. 25 maj 2016 kalder for choktal, og det er ingen overdrivelse, for muslimernes fertilitet er langt højere end vesterlændingenenes, og samtidigt kommer der flere ikke-vestlige muslimer til udefra. Knud Holm Nielsen ridser i sit indlæg den efterfølgende dag d. 26 maj i korte og præcise vendinger situationen tydeligt op. Uhyggeligt tydeligt. Han siger ligeud, at det er kollektivt selvmord. Muslimerne selv formulerer det endnu kortere og endnu mere præcist : Takbir ! (ekspansion, erobring). Det er meget meget meget alvorligt dette her.

Som Ralf Pittelkow og Karen Jespersen samme dag i DKA d. 26 maj påpeger ; ”så kan vi ikke sikre det danske samfund, hvis vi bevarer folks ret til at søge asyl i Danmark. Hele tankesættet omkring Schengen-aftalen, Dublin forordningen og Flygtningekonventionen duer ikke længere”. De er forældede og passede kun midlertidigt til en idealistisk verden, og se nu hvad dette socialistiske fantasteri har sat i gang. Faktisk mener jeg, at vi nu er i så alvorlige problemer, at hvis vi skal sikre

Danmark, så rækker det ikke kun at ”sætte en prop” i hullet ved grænsen. Hjemsendelser på ordentlig vis bør indledes snarest muligt. Det gælder vores overlevelse.

De livsfarlige ”træer” vokser ud af koranen. I den dikterer Allah muslimerne en fjendtlig indstilling overfor os andre - såkaldte ”vantrø”. Hverken Allahs ord eller Muhammeds gerninger må en muslim tage afstand fra, som kun kan kalde sig en god muslim når fjendtligheden favnes fuldt og helt. En god muslim vil heller aldrig kunne kalde sig god, hvis han/hun er tilhænger af frihedsværdierne, ligestilling og demokrati. Det er ganske enkelt blasfemi. Imamerne er de religiøse skovfogeder der tilser at ”træerne” ikke svækkes af integrationstiltag.

Hvor fast forankret de religiøse ”træer” står rodfæstet – hvor solidt indprintet (overindlært) disse tankespor / engrammer er mejslet ind i en muslimsk hjerne, beskrives bedst i endnu en metafor. På naturvidenskab ved Universiteterne gælder kun efterviselige facts, men selv om en muslim bliver uddannet eksempelvis som læge, så tror han tilstedelighed på en fremtidig himmelsk belønning i form af 72 jomfruer. Et kristent rodfæstet menneske kan bedre samle sit indre verdensbillede i en sammenhængende helhed ved at rationalisere og intellektualisere, og eksempelvis tænke ; at Jesus var en dygtig naturlæge der også gav gode råd. Hans gerninger blev overdrevet lidt fra mund til mund, og blev til sidst til håndspålæggelser. Han er skabt i sin faders billede dels fordi han har identificeret sig med sin far, og dels af naturlige biologisk genetiske årsager. Kødets genopstandelse sker i kraft af vore børn. Helligånden ses måske både som et diffust håb, en livsgnist og noget mystisk (måske Gud Herren) som nogle matematikere og fysikere mangler for at få deres ligninger til at hænge sammen. Sådan kan en muslim ikke tænke. Han må heller ikke. Det er ikke tilladt på den måde at intellektualisere omkring islam, og dermed gøre religionen lidt mere rationel. Faktisk er islams fortsatte eksistens baseret på at afholde muslimerne fra at tænke selvstændige tanker, hvilket er formålet med de mange religiøse rutiner. De sørger for at fastholde fokus på Allah. Kunst, kreativitet, innovativ tænkning, musik, kvinder med frit hår og bar hud, fantasi/drømme/visioner etc. er religionsunderminerende farlige distraktioner. Det er derfor, at selv en muslimsk videnskabsmand m/k inde i hovedet bliver nødt til at holde den religiøse ”virkelighed” skarpt adskilt fra den virkelige virkelighed – en slags mental dissociation, sådan at både verdensbillede og personlighedsstruktur kan fastholdes. Den ene virkelige del er nemlig farlig for den anden imaginære del. Denne særlige form for indre splittelse (”splittning”) mellem en moderne verden og en religiøs verden gælder også for andre troende, men er ganske særligt udtalt for muslimer. De kan så at sige hoppe fra den ene indre dissociation til den anden. Det ene øjeblik er det medicinsk kompendium der gælder, det næste er det koranen jf. dr. Jekyll and mr. Hyde. Om indholdet i koranen er nok så usandsynlig og moralsk uantagelig, så kunne selv en muslimsk læge der på Universitetet er opdraget med empiri og testning af teser, ikke drømme om at forholde sig kritisk til koranens indhold. Det er hvor solidt islams religiøse ”træer” står rodfæstet i muslimernes sind, og det er derfor al-Adani har noget at have sin udtalelse i. At nogen overhovedet formår at løsrive sig, er et mirakel.

Når politikere sætter lighedstegn mellem uddannelse/job og integration, så vidner det om, at man ikke aner hvad man taler om. Man aner dybest set ikke hvad islam er, og hvad der skal til for at bryde med en så massiv religiøs arv, der også er en social arv. Den uvidenhed har sammen med ”politisk korrekthed” nu bragt os alle sammen i fare, og truer vores børn og deres børns fremtid, for man kan hverken uddanne eller ”jobbe” islam ud af en muslim. Står indsatsen alene, så virker indsigt og jobfunktion end ikke blødgørende, og ofte ses en radikalisering også hos højt uddannede muslimer i gode stillinger. Fordi islam er så hårdt indprintet i sindet, så er ”skovning” dvs afprogrammering i stor skala håbløs, og problematikken kan ikke håndteres med fløjlschandsker. Sådan som jeg ser det, så kan vores overlevelse på sigt kun sikres ved øjeblikkeligt asylstop for muslimer, efterfulgt af massive repatrieringer til islamiske samfundssystemer. De få der mentalt og socialt er integreret, skal selvfølgelig have mulighed for dispensation, sådan at de kan blive boende i Danmark. For enkelte endnu ikke integrerede ikke kriminelle og ressourcestærke som ønsker at

blive boende, så kan afprogrammering og sekularisering muligvis magtes i mindre målestok. Processen skal i andre ord vendes om hurtigst muligt, ellers går vi til grunde. Indsatsen skal være helt komplementær til den linje som imamerne aktuelt repræsenterer. Alt for længe har de haft frit spil som korantro og dermed fjendtlige hærførere. Den hidtidige uvidende, berøringsangste og pæne håndtering af islam i forhold til integrationsindsatsen er misforstået og katastrofalt fejlagtig, og det truer nu vores samfund, vores land og hele den fri vestlige civilisation. Det lyder teatralisk, men er det desværre ikke. Slet ikke.

Alle har sikkert nu opdaget, at det stort set er hip som hap, om det er Venstre eller Socialdemokratiet der er regeringsbærende.

Et godt råd til de der ønsker det bedste for deres børn og børnebørn. Genovervej standpunktet nøje. Ny-orienter dig/er og find et parti som har en regulær hjemsendelsespolitik, og som samtidig har en solid vilje til at befri Danmark fra de snærende internationale bånd, der er ved at ødelægge landet og slå os selv ihjel. Husk også at reflektere lidt over, at en muslim kun kan defineres som god, hvis koranen godtages i sin helhed, hvilket er ensbetydende med fjendtlighed, samt stor risiko for farlighed. Det svarer til, at jeg ved at tage bibelen til mig, bliver fjendtlig og farlig for alle andre mennesker end kristne. Det går da simpelthen bare ikke. Hvis man ikke vil tage afstand fra den islamistiske del af det der står i koranen og hadith, men tværtimod i læsning og tolkning lægger vægt på disse dele, så kan man ikke bo i et frit ligestillet samfund som det danske der hylder fred, åben dialog og fri tænkning – det gælder også for konvertitterne der selv har valgt Danmark fra. Statsborgerskabet bør alle fremover kunne miste ved landsforræderi, terrorisme og samfundsundergravende arbejde.

Steffen Wernberg-Møller